

TÉMA MĚSÍCE

NOVÝ ZVÝŠENÝ PŘECHOD NA NÁMĚSTÍ

V polovině srpna začne stavba zvýšeného přechodu pro chodce na Mírovém náměstí

foto -mk-

V centru obce přímo před prodejnou potravin vznikne v průběhu srpna zvýšený přechod pro chodce. Měl by přispět k větší bezpečnosti chodců a měl by být také dalším prvkem, který bude řidiče trvale upozorňovat, že nemá jít o tranzitní trasu s masivní dopravní zátěží. Je to centrum živé obce.

Plány na vybudování nového zvýšeného přechodu pro chodce na náměstí se zrodily už před lety. „Poprvé jsme o tom začali přemýšlet jako o bezpečnostním opatření po zprůjezdnění obchvatu. Vzešlo to nejen z našich úvah, ale i z doporučení odborníků,“ říká František Grunt, současný předseda dopravního výboru. Silnice na náměstí měla přejít hned do správy obce a měla změnit statut silnice I. třídy na místní komunikaci. Celý proces přechodu a změny kategorie trval více než dva roky. Teprve letos bylo možné o realizaci mírně zvýšeného přechodu uvažovat. Původně plánovaná výška se musela kvůli autobusům snížit. Přechod se tak oproti okolní komunikaci zvedne jen o 6 centimetrů.

PŘÍSPĚJE K VĚTŠÍ BEZPEČNOSTI CHODCŮ

„Spolu s výstavbou zvýšeného přechodu bychom rádi alespoň trochu rozšířili chodník po pravé straně Mělnické ulice směrem k Domu služeb. Jeho současná šířka nestačí nárokům na bezpečnou cestu pro chodce a navíc zásadně komplikuje údržbu,“ připojuje František Grunt. S financováním úprav navíc obci pomůže Nadace ČEZ s programem Oranžový přechod.

Téma dopravy a dopravních opatření je v Líbeznici stále živé. Obchvat ulevil od nákladní dopravy, a to zásadním způsobem. „Rádi jsme vytěsnili z paměti, jak se po náměstí proháněly stovky kamionů denně,“ připomíná místostarosta obce Michal Doubrava. Přesto Mělnickou ulicí projede každý den průměrně přes 10 tisíc vozidel. „Samozřejmě chceme tuto zátěž snižovat,“ dodává František Grunt.

Na jednání zastupitelstva, u piva v hospodě i při setkání s dopravními projektanty se za posledních několik let probírala celá řada variant, jak tranzitní dopravu omezit a udělat Líbenici bezpečnějšími.

Hovořilo se o semaforech, o zákazech průjezdu obcí, o omezení vjezdu do obce jen pro dopravní obsluhu. Všechny tyto varianty mají své výhody i nevýhody. Například semafor na křižovatce u kapličky by bylo komplikované z technických důvodů vůbec zřídit a navíc by dopravu zbytečně zdržoval v ulicích obce. Jak omezení vjezdu s výjimkou dopravní obsluhy, tak zákaz průjezdu obcí je velmi těžké vymáhat. Řidiči jsou zpravidla mimořádně nápadití a přesvědčiví při vynalézání výmluv. Ve výsledku by takové opatření jen přispívalo k další inflaci respektu k dopravním značkám a kýženou změnu k lepšímu by nepřineslo.

Jako dobré řešení ke zvýšení bezpečnosti chodců se osvědčila šikana na vjezdu do obce. „Denně vidíme, že díky ní řidiči před přechodem přece jen zpomalí,“ říká jedna z obyvatelk Líbeznického dvora. Na tom nic nemění ani stížnosti některých řidičů, že jim tam překáží a že je zbytečná. K větší bezpečnosti prokazatelně přispěl zvýšený přechod u Mazlíčka. „Pamatuji si na nešťastné telefonáty starších lidí přímo z původního přechodu, že nemohou přejít. To se naštěstí změnilo,“ říká starosta obce Martin Kupka. Trnem v oku řidičům je stále křižovatka před kostelem. „Víme, že to není ideální, ale jakékoli jiné řešení by ve výsledku Líbenice poškodilo. Jde totiž o úzké hrdlo, které část tranzitní dopravy přirozeně odvádí na obchvat.“

Letos v červnu zadala obec odborným pracovníkům ČVÚT a společnosti PUDIS, aby znovu posoudili, zda je zvýšený přechod na náměstí Míru v daných podmínkách dobrým řešením, a navrhli další opatření na nebezpečných místech. Analýza potvrdila, že obec nemá na náměstí Míru na výběr lepší řešení.

Nadále je pro Líbenice prioritou prosadit co nejrychlejší vybudování přímé sjezdové rampy z dálnice D8 ve směru do Neratovic. Současná dálniční křižovatka kvůli odpoledním zácpám řidiče stále odrazuje od pravidelného využívání líbeznického obchvatu.

- mk-

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

letošní léto je pro Líbenice horké hned v několika směrech. Dokončuje se stavba nového pavilonu základní školy. Hotové dílo si budete moci prohlédnout dříve, než se tam usadí prvníáci, při dnu otevřených dveří v neděli 30. srpna 2015. Zároveň se horečnatě přetváří celý areál školy. A aby toho nebylo málo, představuje se prostor družiny v nové budově mateřské školy, aby tam od září mohlo nastoupit dalších 16 malých dětí. K tomu se ještě upravují učebny pro výuku ZUŠ nad jídelnou. A konečně se také dostavuje chodník podél Družstevní ulice. Věřím, že všechny ty změny budou dobré a užitečné.

Když jsem se zmínil o horkém létu, také mě několikrát ještě víc než slunce dopálila bezohlednost a nestoudnost několika lidí, kteří si od svého odpadu ulevili ve velkém na veřejných prostranstvích. Několik plně naložených aut odpadu jsme museli odklízet z mostu do Baště, další haldy odpadu se objevily u teplovodu při křižovatce U Papričů. A mohl bych bohužel pokračovat dál. Ze společné obecní kapsy jsme museli vynaložit na likvidaci tohoto nepořádku za poslední dva měsíce skoro 100 tisíc korun. Tolik stojí mimochodem vybavení nové třídy mateřské školy. Pro normálního člověka je to chování prostě nemožné a nepochopitelné. Dva dny v týdnu je možné odvézt a odložit odpad bezplatně do sběrného dvora a podobná zařízení jsou i v Praze a v dalších obcích v okolí. Přesto se kolem obce stále znovu a znovu objevují nové haldy odpadu. Umísťujeme tam velké kameny a závory jako překážku pro auta – zejména ty nákladní. Všechno je stejně málo platné. Teď už jsou na vytípaných místech i fotopasti. V skrytu duše doufám, že tato nenápadná zmínka přispěje k tomu, že nekalé odpadové aktivity pomínou nebo se alespoň zmíní. Vydařený snímek z fotopasti by se alespoň zmínil. Vydařený snímek z fotopasti by se nepochybně na stránkách Zpravodaje dobře vyjímал třeba v rubrice Naším objektivem.

U veřejných prostranství ještě chvíli zůstanu. Stále se zabýváme tím, jak zajistit po celé obci co nejdůslednější sečení trávy. Zjišťujeme, že při současném počtu pracovníků technických služeb na další nové zelené plochy nedosáhneme. Rád bych proto poděkoval všem, kdo si před svými domy sečou trávu, byť třeba roste na obecním pozemku. Někteří dokonce na těchto místech udržují pohledné záhony. Přesně takový přístup dělá z rakouských a švýcarských vesnic místa jako obrázek. Pokusíme se dále pomáhat tam, kde už to majitel přilehlého domu například pro potíže s pohybem nebude zvládat. Neopouštíme staré dobré zvyklosti se o nejbližší přilehlé okolí postarat jako o vlastní zahradku.

S přáním krásných letních dnů

Martin Kupka

Váš starosta

Číslo měsíce: 7 – to je počet stavebních akcí, které obec v průběhu letošního léta realizuje.

i ROZHOVOR

HANA ZÁVORKOVÁ

Pro Líbeznický zpravodaj už několik let sepisuje „Místopis“, poutavé články o zajímavých místech a historii naší obce. Po několik desetiletí je rovněž líbeznickou kronikářkou. K vlastivědě má blízko i svým povoláním, pracuje jako ředitelka Oblastního muzea Praha-východ, které sídlí v Brandýse nad Labem. O životě s historií, lásce k Líbezníci i okolí jsme si povídali s Hanou Závorkovou.

Jak jste se k historii, potažmo k práci v muzeu vlastně dostala?

Každý z nás k něčemu inklinuje, mne od dětství zajímalo vyprávění prarodičů, rodičů a sousedů, jak žili, co se v jejich době dělo. Na základní škole v Líbezníci jsme měli skvělou paní učitelku Hanu Růžickovou, uměla učit a velmi dobře se vyznala v dětské duši. Nás měla na dějepis, příliš nás netrápila, kdy se co přesně na den stalo, ale události dávala do souvislostí s danou dobou. Takže výuka dějepisu v jejím podání pro mne bylo poutavé povídání o dobách minulých, které mne bavilo, vzbudila u mne zájem o literaturu s historickou tematikou. Věřím na osud, člověk kolikrát chce něco zdánlivě jednoduchého, ale jeho plání mu přesto nevychází a další, na které si třeba vůbec netroufá pomyslet pro jeho komplikovanost, se přirozeně, bezproblémově splní. Můj život šel svou cestou, koordinován nejspíše tím nahoře. V 80. letech, už musím říkat minulého století, mi bylo nabídnuto místo líbeznické knihovnice. Knihovna byla v místě dnešní pošty. Knihovnická práce není jen o knihách, ale z velké části o lidech. Díky práci v knihovně jsem měla přístup k historickým pramenům, které souvisely s obcí a jejím okolím, sháněla jsem informace o Líbezníci, kde se jen dalo, zachycovala jsem vzpomínky pamětníků. Organizovala jsem setkání, besedy kronikářů a knihovníků regionu. Společně jsme připravovali výstavy. Jednou z nich byla zajímavá výstava a později i kniha s názvem *Povodím Mratinského potoka a jeho okolí*, dokonce jsme natočili dokument. Knihovna začala spolupřátelovat kulturní akce, jako byly koncerty, dětské dny, karnevaly, pochod Povodím Mratinského potoka. Záměrně píší spolupřátelovat, jelikož bych těžko sama jako knihovnice mohla organizovat akce, kdybych okolo sebe neměla skvělé lidi, kteří byli ochotni pomoci.

Silnou přitažlivost měla a má pro mne archeologie, krapet tajemna, spojení se světem těch, kdo zde před námi žili. A pokud na zdejších zahrádkách pracujete, nejspíš se zaniklého světa také dotýkáte. Koncem 90. let jsem se začala studovat muzeologii na brněnské Masarykově univerzitě. Když byl vyhlášen konkurz na ředitele Oblastního muzea Praha-východ, přihlásila jsem se do něj a byla vybrána, ale uvědomila jsem si, že se mi z Líbeznice vlastně vůbec nechce, byla jsem zde spokojená. Ale život je změna. V Oblastním muzeu jsem již 7,5 roku.

Do Zpravodaje už několik let píšete Místopis. Pamatujete si, kolik těch článků už je? Podle mě by to mohlo vydat i na hezkou knižku.

Články jsem vlastně nikdy nepočítala. Nicméně mám pocit, že by bylo rozumné nechat prostor dalším, kteří by prezentovali místopis ze svého pohledu. Neuvažovala jsem o možnosti, že by články byly publikovány v knize, ale v podstatě nejsem proti.

Jaké místo je vám v Líbezníci nejblíží?

Pro mne je jím místo zvané Na Hůrce, historická část obce a jedna z nejstarších. Zde jsem žila v domku, také historickém, se svými rodiči a babičkou od svého narození. Kopec, nebo také Plac, bylo místo našich dětských her, hráli jsme pikolu, skákali gumu a panáka. Proháněli kola a koloběžky. Sáhali a klouzali se na dlouhatánských klouzačkách, námi krásně vyleštěných. Tehdy nám náramně chutnal vypečený chléb z pekárny u Eliášů mazaný škvarkovým sádlem nebo první třešně tajně natrhané ve farské zahradě a pili jsme šumák. To je také líbeznická historie z doby, kdy na ulicích dětí bylo plno a aut málo. Když se kamarádi chtěli bavit, tak nesháli po mobilu či Skypu, ale jednoduše šli na Kopec, kde si povídali, hráli si a domů se vraceli, jak říkávala babička, do klekání.

Čím je vůbec okolní kraj typický, co je nebo bylo jeho přirozenou charakteristikou?

Naše krajina je příjemně zvládnutá, úrodná. V každém ročním období má své kouzlo. Člověk ji zkulturoval od pravěku, patří k nejstarším evropským domovům. I pole mají bezesporu svou krásu, mění barvu a nyní v čase žní jsou zlaté. Zjara, když jdete na procházku do zdejší přírody, tak je to jako v té básni: *kdy skřivánek vylétí do mraků a já sá a v lemu šedých oblaků, na svět, jenž plný zázraků, dešť zpěvných perel strádá, a zem poslouchá dojata a tuší v nádrech poupata a čerstvou hlínou voní...* Máme zde poklady, možná je ani nevnímáme, úrodnou zemědělskou půdu. Sedláci si tuto skutečnost uvědomovali a podle toho se k ní s úctou chovali, ačkoli nemuseli být vůbec vystudovaní environmentalisté. A v podzemí Beckova se nachází podzemní jezero s pitnou vodou. V dobách, kdy voda je strategickou surovinou, skutečný poklad.

Ta charakteristika se zcela jistě v průběhu času mění. Jak si náš kraj stojí dnes?

Samozřejmě, jen během více než 30 let došlo k významným změnám. Byly postaveny nové části obcí, kolikrát několikanásobně větší než obec původní. Počet lidí v regionu se zvýšil i několikanásobně a jejich průměrný věk se snížil. Svůj nový domov u nás našli lidé z různých koutů nejenom Česka, ale i Evropy a i dalších kontinentů. Byla jsem překvapená, kolik různých národností žije jen v Líbezníci. Občanská vybavenost se podstatně zlepšila. Je škoda, že byly zrušeny velké továrny v Čakovicih, Vysočanech, Karlíně. S nimi zmizely i tisíce pracovních příležitostí.

Co však škoda vůbec není, mizí divoké skládky, kterých v minulosti bylo bohužel všude přehnaté. Na mnoha místech se zeleň obnovuje.

Co říkáte jako pamětnice na současný vývoj v Líbezníci?

Život v obci se z kvalitní, ale nic se samo neudělá a kouzelné proutky jsou velmi úzký profil. Takže za vším je spousta lidské práce.

Jsem velmi ráda, že se splnil sen, realizoval se obchvat obce.

Samozřejmě kdo nic nedělá, tak také nic nezkaží, ale tudy cesta přeci nevede. Pravda, naše obec se stará i o servis pro obce okolní, ale tak tomu bylo od nepaměti. Tím pádem máme složitější pozici, ale za ta staletí už jsme si zvykli.

Hana Závorková

foto archiv

Obec se dokázala postarat i o děti předškolní a s rozšířením kapacity školy zvládá příliv nových žáků. Zkvalitnila se příprava žáků na život. Jsou nyní konkurenceschopnější. V dnešní době velký plus a na startovací čáře života nedocenitelná věc.

Náměstí je upravené, co dodat. Obec se mi líbí. Jen ještě by bylo potřeba vytvořit pevné zázemí pro seniory, na způsob domu s pečovatelskou službou. Ne každý člověk má možnost se o své rodiče či prarodiče postarat, byť by chtěl sebevíc.

Ale co je u nás z mého pohledu velké pozitivum: proti sobě zde nestojí novousedlíci a starousedlíci, v podstatě toto rozdělení u nás postrádá smysl, jsme Líbezníci. Tato skutečnost bohužel není v současné době ve všech obcích regionu samozřejmostí.

Jsem přesvědčena, že kladnou roli v tomto směru mají organizace dlouhodobě spolupracující s obcí, mám na mysli baráčníky, zahrádkáře, hasiče, fotbalisty, skauty atd.

Pracujete jako ředitelka Oblastního muzea Praha-východ. Zkuste nalákat líbeznické spoluobčany k návštěvě. Co zajímavého jim muzeum může ukázat?

Vítám tuto možnost a zvu naše občany do Oblastního muzea Praha-východ a jeho poboček: například za kocourem Mikešem do Památníku Josefa Lady a jeho dcery Aleny v Hrusicích, kde máme otevřeno od středy do neděle.

Nebo raději za středověkem?

Do bývalého sídla Jana z Jenštejna, na hrad Jenštejn, kde máte možnost z hradní věže vidět Polabí jak na dlani. Zde je otevřeno od čtvrtka do neděle.

Chcete-li se trochu bát, tak v sobotu do brandýské katovny v Brandýse nad Labem, nejzachovalejší katovny u nás. A seznámit se s historií útrpného práva a zároveň se podívat do nejstarších míst Brandýsa.

A nebo do hlavního sídla muzea přímo na brandýském náměstí v čp. 97, tzv. Arnoldinovského domu, kde je stálá expozice o historii Polabí. Nyní máme v muzeu výstavu o významném architektovi Límanovi, který byl dvorním architektem rumunského krále. Zajímavá je také výstava o hodinách ze Schwarzwald.

Děkuji za pozvání do muzea a za rozhovor.

František Grunt

TÉMA

DALŠÍ METRY NOVÝCH CHODNÍKŮ

Líbeznice mají dva nové úseky chodníků. Investičně náročnější byla stavba nové komunikace pro pěší a cyklisty podél Družstevní ulice. Vlastními silami vybudovala obec chodníky a parkovací stání v Hovorčovické ulici.

„Trasa pro chodce tu byla vždycky úzká, a když zapršelo, tak se nedalo projít,“ říká Václav Mikoláš, který hned vedle nového chodníku v Hovorčovické ulici bydlí. Návštěvy ani vlastníci domů tu už nebudou muset parkovat na trávě či v bahně. Mezi chodníkem a komunikací vznikla nová parkovací stání, která navíc budou plnit i funkci ploch pro odvodnění chodníku. „Vyzkoušeli jsme toto řešení v předchozích letech na jiných místech a ukazuje se jako funkční. Navíc takto upravené ulice i dobře vypadají,“ říká místostarosta obce Michal Doubrava. Chodník stavěl znovu Georg Vedev s obecními technickými službami.

V polovině června se rozběhla stavba chodníku podél Družstevní ulice. Na měsíc se celý úsek uzavřel dopravě, změnila se i trasa autobusu 417.

Obec už v loňském roce část chodníku realizovala na své náklady. Pro letošní rok se podařilo získat dotaci Státního fondu dopravní infrastruktury ve výši necelý jeden milion korun. Celkové náklady na stavbu se přitom vyšplhaly k 1 500 tisícům Kč. Samotné Líbeznice do stavby investují přes půl milionu korun.

„Po Družstevní ulici denně projede téměř tři tisíce aut. Zároveň je tu velký pohyb chodců a cyklistů. Podmínky pro ně byly přitom hodně nebezpečné. Nový chodník by to měl změnit,“ říká starosta obce Martin Kupka. Významně by se tím měla usnadnit cesta všem, kteří směřují pěšky nebo na kole do Baště.

Stavba byla přitom náročnější než obvyklé chodníky v jiných místech obce. Bylo totiž nutné zatrubnit stávající příkop, který odvádí při deštích vodu do potoka. Stavbu realizovala společnost Strabag, která uspěla ve výběrovém řízení s nejnižší cenou.

Na začátku stavby chodníku v Družstevní ulici

foto -na-

-na- Georg Vedev – líbeznický chodníkář

foto -na-

NAŠE OBEC RECYKLACÍ ELEKTROSPOTŘEBIČŮ VÝRAZNĚ ULEVILA ŽIVOTNÍMU PROSTŘEDÍ

Loni občané odevzdali k recyklaci 64 televizí a 20 monitorů

Snaha obyvatel obce recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše obec obdržela certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o významu sběru drobných spotřebičů, jako jsou mobilní telefony. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektrického odpadu ušetřili ekosystém Země. Víme také, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s obcí dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vytříděných elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vytřídili 64 televizí a 20 monitorů. Tím jsme uspořili 12,89 MWh elektřiny, 245,91 litrů ropy, 65,96 m³ vody a 0,83 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 3,46 tun CO₂ ekv. a produkci nebezpečných odpadů o 12,36 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných

100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na 4 roky, nebo že ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to impozantní čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdáním 10 vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých 5 let. Všichni ti, kdo tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru CRT televizorů, počítačových monitorů a drobného

elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

Redakce

DĚTSKÝ DEN A MAMUT FEST TENTOKRÁTE DOHROMADY

Oslava svátku všech dětí tentokrát připadla v Líbeznicih na sobotu 13. června. Již od dvou hodin se Arčo plnilo dětmi těšícími se na soutěže, připravené hry a zábavu. Program Dětského dne měl jako každoročně na starosti kulturní výbor ve spolupráci s místními hasiči, skauty a obecní policií. Důkladná příprava se vyplatila, a tak i tentokrát vše fungovalo jako na drátkách, atrakce byly připraveny, ve stáncích s občerstvením bylo všeho dostatek, hudba hrála a děti se mohly veselit. K tradicím již také patří pěnová koupel, kterou si tentokrát spolu se svými dětmi užívali i dospěláci. Velký dík tak patří všem organizátorům, bohužel nebylo v jejich silách zajistit i perfektní počasí, ale to nic nemění na tom, že si všichni Dětský den v Líbeznicih patřičně užili.

Poté co opadla pěna a nejmenší ratolesti se rozutekly do svých domovů, se v Arču začalo vše připravovat na již také tradiční hudební festival Mamut fest, který pořádají místní nadšenci v čele s bratry Demuthovými. Svým zaměřením se Mamut fest snaží ukázat návštěvníkům kapely, které jdou mimo hlavní hudební

Zlatý – vlastně duhový – hřeb Dětského dne

foto -fg-

proudy a jsou zajímavými alternativami. Do Líbeznic však nejezdí žádná „ořezávátka“, nýbrž skupiny, které mají na českém hudebním nebi již své pevné místo. To platí například o punk rockových The Prague Conspiracy. Tato kapela, která za svou poměrně krátkou existenci (hrají od roku 2011) stihla odehrát přes 250 koncertů, má na svém kontě několik domácích i zahraničních tour a úspěchy na menších i velkých festivalech (Mighty Sounds, Trutnov, Sázavafest aj.). Svůj 99. koncert odehráli v Líbeznicih neratovčičti Desort a byl to opravdu nářez. Čtveřici vystupujících kapel

pak doplnili Hentai Corporation, kteří vznikli v roce 2005 a během svého působení si – především díky nezapomenutelné live performance – vydobyli pověst jedné z nejšilejších kapel české klubové scény, a Circus Problem, kteří si díky originální kombinaci balkánské lidové hudby, diskotékového beatu a laciného popu již získali mnoho fanoušků. Je dobře, že se akce tohoto druhu v Líbeznicih koná a už se těšíme na další porci muziky.

František Grunt

KLUB MIMOŠKOLNÍCH AKTIVIT PRO DĚTI V MĚŠICÍCH

I když školní rok jen nedávno skončil, už teď je nutné myslet na ten nadcházející. Tak to dělají v Centru volného času v Měšicích. Pro žáky líbeznické školy i předškoláky z MŠ připravili nový projekt – Klub Zaškolák – se širokou nabídkou kroužků zaměřených na pohyb, kreativitu a vzdělávání.

Kroužky umožní dětem získat nové vědomosti a dovednosti, upevnit jejich vazby s kamarády při práci v malých skupinkách, poskytnou jim možnost dalších pozitivních vzorů ve svých lektorech. Celé kroužkové odpoledne je plánováno na úterý od 14 do 17 hodin a je koncipováno tak, aby si z nabídky kroužků vybralo každé dítě. Kroužky v málopočetných skupinkách povedou zkušení lektori s praxí. Interiér CVČ je plně uzpůsoben činnosti dětí a nabízí bezpečné prostředí nejen v učebnách, ale i v celém areálu bývalé selské usedlosti. A pokud nebude dětem stačit jeden kroužek, mohou si z nabídky klubu sestavit „kroužkové odpoledne“ podle svého přání. Jednotlivé kroužky budou otevřeny již při účasti čtyř zájemců. Cena konkrétních kroužků podle jejich náplně se bude pohybovat od 100 do 200 Kč za jednu lekci.

„Bonusem“ navíc je, že rodiče nemusí organizovat svůj čas tak, aby zvládli přesun dítěte do Měšic a zpátky. Součástí nabídky Klubu Zaškolák je i doprava na kroužek a zpátky klubovým autobusem, v němž na převzetí dětí z družiny a jejich předání zpět do družiny nebo přímo rodičům dohlédne „autobusová babička“. Doprava bude zahrnuta v ceně kroužku.

Do kroužků je možné se přihlásit prostřednictvím předběžného formuláře na

www.klub-za-skolak.webnode.cz.

Iveta Kameníková

MÍSTOPIŠ

LÍBEZNICKÝ POCHOD

Málo líbeznických občanů již dnes ví, že naše obec má svou vlastní skladbu. Je jí „Líbeznický pochod“, který vznikl v období druhé světové války. Autorem hudby je Jan Uhlíř, který v Líbeznicih navštěvoval rodinu českého vlastence Václava Srba. V době protektorátu Jan Uhlíř zprostředkoval pomoc rodinám postižených odbojářů a rodina Václava Srba tuto pomoc nezištně poskytovala.

Kdo Jana Uhlíře oslovil s přáním, aby pro obec skladbu složil, již dnes nevíme. Jisté však je, že rád vyhověl, avšak s podmínkou, že text k jeho hudbě

připraví někdo jiný. Obec tedy vypsala anonymní soutěž, kterou vyhrál text řidičů Městské školy v Líbeznicih Josefa Řehky.

Líbeznický pochod

Slova: JOSEF ŘEHKA Hudba: JAN UHLÍŘ

Ryba a tiskárna Průmyslová tiskárna v Praze.

Líbeznická hymna

A teď kdo Jan Uhlíř vlastně byl?

Dne 6. května 1894 se v Ivanovicích na Hané v rodině obuvnického pomocníka a později cestáře Petra Uhlíře narodil chlapec. Byl jedním z osmi dětí. Jeho otec, místní kapelník, mu byl prvním učitelem hudby. Ve dvanácti letech už hrával Jan s otcem v jeho orchestru. Jako výborný houslista hrál také v domácím kvartetu a jezdil na výpomoc i do blízkého Vyškova. Tam tehdy hrával první housle Jan Šoupal, pozdější dirigent Pěveckého sdružení moravských učitelů. Když bylo Janovi čtrnáct let, chtěl na varhanickou školu do Brna. Otec ho však dal do učení na strojního zámečnicka v místní šmídkové továrně hospodářských strojů. Hudby se ale nevzdal a už tehdy si umínil, že se stane vojenským kapelníkem. Od svých 17 let působil ve vojenské hudbě.

LÍBEZNICKÁ HYMNA

V roce 1931 byl kapitán Jan Uhlíř jmenován kapelníkem hudby p. pl. č. 5 TGM v Praze. V roce 1932 nastoupil na dirigentské oddělení pražské konzervatoře a 18. června 1935 absolvoval veřejným koncertem na Žofíně. Odborná kvalifikace mu v roce 1935 otevírá cestu k významné funkci velitele Vojenské hudební školy. V lednu 1939 se Jan Uhlíř stává inspektorem vojenských hudeb. Po příchodu okupantů odchází Uhlíř v hodnosti majora z armády a stává se profesorem na Státní konzervatoři hudby v Praze. Ještě před odchodem z armády se mu však podaří ukrýt velmi cenný archiv vojenské hudby včetně hudebních nástrojů.

Po osvobození nastoupil podplukovník Jan Uhlíř znovu do funkce inspektora čs. vojenských hudeb.

Po roce 1945 vytvořil Hudbu hradní stráže. Vznikl tak náš do té doby největší dechový orchestr (asi sto členů), jehož kapelníkem byl jmenován Rudolf Urbanec.

Orchestrační potence Uhlířova je mimořádně aktivní; tvoří ji na 119 skladeb významných našich i cizích skladatelů, upravených pro dechový orchestr. Sám napsal na 60 skladeb, z toho 33 pochodů. Téměř

všechny jsou nahrané na gramofonových deskách. V české dechové hudbě se tak jeho jméno stalo pojmem. Jan Uhlíř má zakladatelský význam v novém pojetí dechové hudby, její moderní orchestraci i nástrojovém obsazení.

Zpracováno podle knihy *Ivanovice na Hané – Z historie k současnosti* od Emila Paláska.

POZVÁNKA

Den otevřených dveří Rondelu

V neděli 30. srpna 2015 si v čase od **14 do 18 hodin** můžete prohlédnout novostavbu pavilonu prvního stupně ZŠ a ZUŠ Líbeznic. Návrh neobvyklého objektu **vytvořil architekt Adam Halíř z ateliéru Projektůl**. Právě s ním proběhne hned v úvodu Dne otevřených dveří diskuse. Ptát se budete moci také zástupců obce, technického dozoru i samotných staveb.

Velmi moderní je například energetická koncepce celé budovy, která bude nejen šetřit provozní náklady, ale také vytvářet co nejlepší podmínky pro děti. Pro navigaci po budově vzniklo samostatné výtvarné dílo s myšlenkou, kterou představí autoři návrhu až při samotném dni otevřených dveří. **Nenechte si ujít návštěvu zbrusu nového díla moderní české architektury** – a hlavně nového krásného prostoru pro nejmenší školáky z Líbeznic a okolí.

Na konci srpna bude už všechno hotové foto-mk

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

LOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY

Další školní rok nám utekl jako voda. A pro některé děti to byl zároveň poslední rok strávený v mateřské škole. Po prázdninách půjdou do první třídy. Proto jsme na odpoledne 18. 6. naplánovali rozlučkový program pro naše předškoláky.

Slavnost probíhala převážně na zahradě, a protože počasí ten den bylo všelijaké, začali jsme ihned

pasováním dětí na školáky. Každý školák si z této slavnostní chvíle odnášel na památku i svou první aktovku, fotoknihu s fotografiemi dětí a čarovný kamínek pro štěstí. Slavnostní okamžik pak všichni stvrdili připitkem dětského šampaňského.

Následovala módní přehlídka školních tašek a batohů, soutěže vědomostního charakteru a všemi očekávaná dětská diskotéka. Na tu si každé dítě muselo vytvořit vlastní vstupenku.

Budoucí školáci nakonec mohli přenocovat v mateřské škole, což byl pro mnohé dobrodružný zážitek. Celá akce se dětem moc líbila. A my přejeme všem školákům v září ten nejlepší start.

Jiřina Svobodová

... a od září do školy

MŠ

POSLEDNÍ VZPOMÍNKA

Posledním výletem a zároveň rozloučením se školou – neboli vyřizováním účtů – se rozloučila třída 9.B se svou třídní učitelkou v pražské Lasergame. Bitva byla opakovaně nerozhodná, takže nebylo možné poznat vítěze.

Vítězství čeká na každého z absolventů v jejich dalších letech. Tak doufejme, že bude málo poražených.

Radka Kostková

...a dál už půjdete bez nás

Devět let uteklo jako voda a dne 30. června se s námi rozloučili žáci devátých ročníků naší školy. Společně s panem starostou, rodiči a učiteli se sešli v prostorách školní jídelny, aby zde slavnostně ukončili svou devítiletou docházku. Byla jim předána vysvědčení společně s památeční šerpou absolventa.

Slavnostnímu a tradičnímu ceremonálu předcházely hodiny tréninku, neboť každého devátáka ze školy vprovázelo několik prvňáčků. Poté co celá škola obdržela od svých třídních učitelů vysvědčení, vytvořili všichni žáci před hlavním vchodem špalír a vyčkávali, až se ve dveřích objeví první ošerpaný. Ten vyzváněl na velký zvon na znamení toho, že jemu i spolužákům definitivně odzvonilo. Za doprovodu mohutného potlesku a jistě i nějakých slziček devátáci došli k hlavní bráně, kde pro ně bylo přichystané překvapení. Divky sedmých tříd nacıčily taneční vystoupení na hity se školou spojené. Udivily jimi i autorky tohoto článku – kdo by to byl řekl, že i dnešní mládež zná píseň Pepy Melena „Né, pětku ne“?!

Přejeme vám, drazí devátáci, aby se vám v životě dařilo a vše bylo podle vašich představ. Do dalšího života vykročte tou správnou nohou.

P. S.: Další školní červencovou novinkou je, že se oženil druhý muž naší sborovny, pan učitel Jiří Kaplan. Gratulujeme a přejeme oběma novomanželům hodně lásky a štěstí.

Radka Kostková, Andrea Gruntová

„Je to za námi i v nás“ foto archiv Radky Kostkové

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

INTERCAMP

Líbezníční skauti vyrazili na Intercamp, což je mezinárodní setkání skautů a skautek ve věku 11 až 17 let. Letošní setkání se konalo ve dnech 22. až 25. května v Polsku, v blízkosti města Nysa. Zúčastnilo se ho asi 2 500 skautů a skautek z 20 zemí. Z našeho líbeznického střediska vyjelo 13 dětí a dva vedoucí.

Zkusím vám přiblížit své pocity z dění, které jsme tam zažívali.

Za prvé – neocenitelná komunikační zkušenost. Děti v mezinárodní směsici byly motivovány, aby využívaly všechny své schopnosti ke vzájemnému dorozumívání. Přesvědčily se, že i se základní angličtinou a „rukama nohama“ se dá domluvit to nejnutnější, až už je to třeba hledání sprch (bohužel marně), vyměňování šátek (v mém případě také marně), nebo plnění úkolů v mezinárodně smíšených družinkách. Abych byl upřímný, kvůli převaze Poláků (odhadem 500) a Čechů (350 včetně pořadatelů) se často mluvilo česko-polsky. Prostě jsme na sebe mluvili pomalu, používali jednoduché věty a komunikační kanál byl na světě. A pro ty, kterým to moc nešlo, je to snad motivace k tomu, aby při výuce cizího jazyka ve škole dávali větší pozor.

Za druhé – poznávání skautů jiných národů. Mezinárodně smíšené družinky se orientovaly podle mapy a na trati si asi 50 stanovišť plnily různé úkoly jako například hledání tří Napoleonových dělostřeleckých koulí, počítání varhanových píšťal v kostele, lukostřelba, zonglování atd. Cestování mezi stanovišti bylo občas dobrodružné vzhledem k přeskakování potoka, chůzi po úzkých vyšlapaných cestách do kopců, ztrátě orientace v lese a opětovnému na-

Líbezníční byli vidět i v mezinárodní konkurenci

foto Červ

lézání cesty. Vedoucí dětem nesměli pomáhat, jen snad v případě, že by se vydali na cestu k českým hranicím. Na závěr došlo i k poznávání kuchyní ostatních národů, kdy se všichni sešli a každá národnost připravila ochutnávku z jejich jídel. My jsme mimo jiné nabízel českou Kofolu, o kterou byl nebyvalý zájem.

Za třetí – odpoutání se od vymožeností civilizace a vyzkoušení si žít bez internetu, elektřiny, tekoucí teplé vody a bez obchodu či automatu na colu na každém rohu. Je dobré se toho všeho na pár dnů

zbavit, spát ve vlastnoručně postaveném stanu, vyzkoušet si i nucené práce v kuchyni, jako je mytí obřího hrnce po připálené ovesné kaši. Všechny tyto zážitky jistě přispějí k zocelení a samostatnosti každého účastníka Intercampu.

Zážitků bylo hodně, pro všechny přítomné to bylo i povzbuzení do další skautské činnosti. Naši líbezníční skauti přijeli nadšení a už si plánují, kdy vyrazí na další mezinárodní akce.

Červ – Michal Červinka

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

ZDRAVOTNICTVÍ

Bylo dlouho na nízkém stupni. Léčivlo se vyháněním zlých duchů, zařikáváním, léčivly baby kořenářky, felčari, ranhojiči, zuby extrahovali kováři a lazebníci. Z nečistoty, neznalosti pouček o zdravotnictví a z hladu vznikaly zhoubné epidemické nemoci, jejichž vzniku a šíření nedovedli lidé zabránit. Nakažlivé nemoci pokosily v minulých stoletích spousty obyvatel, například r. 1680 a 1713 řádil mor hrozně. Mrtvolky byly hned na hřbitov odváženy a pohřbívány.

O Vánocích r. 1831 vypukla v Líbezních cholera a řádila dva měsíce. Dne 19. 12. 1832 na ni zemřel farář Jan Schiffner. Cholera se objevila opět r. 1855, úmrtí ani nebylo oznamováno zvonem umíráčkem, aby se lidé zvoněním neděsili. Mrtvolky byly ukládány do společné šachty na hřbitově. A zas cholera postihla naši obec r. 1866, když nás obsadili Prusáci. Čtyři z nich onemocněli a hned tito vojáci naši obec opustili. V r. 1872 řádily tu černé neštovice, v Sedlci na ně zemřela služka a byla převezena do zdejší márnice. V r. 1892 provedla obec adaptaci sušárny F. Plicky na cholеровou nemocnici za 152 zlaté. Druhá měla být ve vodárně Na skalech. Šalomon Alter z č. 42 dodal zařízení do obou na účet obce.

Ve století devatenáctém se zdejší občané obraceli na zámecké lékaře. Byli to dr. Václav Tišnovský v Líbezních č. 35 do r. 1870 a další tři lékaři v Měšicích: Dr. Keller asi od r. 1868 do 1886, dr. Frankenberger asi od r. 1886 do 1891, dr. Jarolím Hock kolem r. 1900. Dr. Keller léčil spisovatele V. B. Tře-

bízského z Klecan r. 1883. Týž lékař měl ročně 20 zl. od zdejší obce za ohledání mrtvol a léčení chudých v letech 1870–1886. Tutěž odměnu pobírali oba jeho nástupci. V r. 1892 byl zřízen nový zdravotní obvod pro 10 obcí a obsazen dr. Jarolím Hockem z Měšic. V r. 1893 dr. Jarolím Hock účtuje naší obci za prohlížení mrtvol za dva měsíce 3 zl. 33 kr. a za léčení (s léky) chudých tří osob 22 zl. 7 kr., celkem 25 zl. a 40 kr. Za celý rok 1872 mu obec vyplatila 52 zl. 92 kr.

V r. 1900 se v Líbezních usídlil dr. Josef Hetteš a bydlel postupně v č. 10, 271 a 70, kde měli lékárnu. Zprvu měl od obce příspěvek 100 až 140 K. ročně na byt v č. 10. Dr. Hetteš mívá koně, aby mohl dojíždět k pacientům, šel do penze r. 1941 a zemřel v únoru r. 1948.

LÉČIVLO SE VYHÁNĚNÍM ZLÝCH DUCHŮ, ZAŘIKÁVÁNÍM, LÉČIVALI BABY KOŘENÁŘKY, FELČAŘI A RANHOJIČI, ZUBY EXTRAHOVALI KOVÁŘI A LAZEBNÍCI

V r. 1933 působil zde i zubní lékař dr. Mikuláš Sarakula, přejmenovaný na dr. Sázavský, jenž se 1. 9. 1933 odhlásil do Ružyně.

V r. 1937 začal zde ordinovat dr. Vladimír Henzel napřed v č. 15, od r. 1938 v novostavbě č. 280.

Tento oblíbený lékař zemřel po čtyřicetileté nemoci – máje 33 roky věku – dne 14. srpna 1942 v Praze, kde byl pak zpopelněn. V r. 1944 obec zaplatila

vdově po něm za vystěhování 3 877 K. V r. 1935 léčil v Měšicích dr. Charlamov. Po úmrtí dr. V. Henzla převzal ordinaci dr. R. Falta.

VE STOLETÍ DEVATENÁCTÉM SE ZDEJŠÍ OBČANÉ OBRACELI NA ZÁMECKÉ LÉKAŘE

Zdejší zdravotní obvod zahrnoval ještě obce: Bašť, Bořanovice, Sedlec, Březiněves, Hovorčovice, Měšice, Zlonín, Kojetice.

Zdejší lékař byl úředním lékařem jakožto „státní obvodní“, měl svou soukromou praxi a pracoval i pro pojišťovny. Od r. 1948 stal se trvale zaměstnancem okresní národní pojišťovny.

Při ordinaci byla i lékárna, jež síce od r. 1943 do r. 1946 byla zrušena, načež byla obnovena.

V r. 1903 byly v Líbezních konány asanační práce.

V tomto století žádná epidemie nenabyla značného rozsahu mimo r. 1918, kdy řádila španělská chřipka.

V r. 1926 byla škola zavřena na týden kvůli záškrtu. Diphterie s angínou řádily zde mezi dětmi, dokud nebylo očkováno. První hromadné očkování proti záškrtu bylo prováděno v lednu a únoru r. 1939. Řídící učitel Bohuslav Zadák obstaral organizaci dobrovolného očkování, koupil sérum a dr. Vl. Henzl očkaval, zajeli i do tří vesnic. Náklad platili rodiče nebo obce a pojišťovny. Další očkování bylo r. 1943 a 1944 (dětí nar. 1930 až 1942), ale to už vedly úřady. Toto očkování se osvědčilo.

A. D.

OBEČNÍ KNIHOVNA

SAMOZŘEJMÉ VĚCI

Ke kvalitě našich životů přispívá mnoho věcí, které si neuvědomujeme a nad kterými se ani nepozastavujeme, a co hůř, ani za ně nejsme vděční. Bereme je automaticky, protože vše, co nám usnadňuje život, bereme lehce. Běda, když ale o nějakou civilizovanou vymoženost – byť jen na pár hodin – přijdeme.

Asi nemusím jmenovat, co všechno nás v dnešní době rozhodí: výpadek elektřiny – možná bychom oželeli rozmrzlé maso v mrazáku, ale už hodinu nejde internet!

A co kdyby zkolabovala mobilní síť u všech operátorů? Mobily jsou naše pravá a ještě pravější ruka. Už ani jinak komunikovat neumíme.

A co kdyby se přestal odvážet odpad? To by asi nastala ta pravá anarchie. Myslím, že tak po měsíci už by bylo pěkně husto. Vzpomeňte si na povánoční Neapol 2010. V určité chvíli to bylo město zkázy. Stačilo neodvážet odpadky tři neděle...

A co kdyby přestaly jezdit automobily v důsledku nějaké naftové krize? Autobusy by také nejezdily...

CHVÁLA ČESKÉ ŘEČI

Ne, ne, ne, neukazuji vám tady apokalyptický scénář, abych vás postrašila. Chtěla bych, abyste si uvědomili, jaké vymoženosti a jakého blahobytu užíváme a bereme jej tak samozřejmě, jako samozřejmé dýcháme.

Stejně samozřejmě bereme i možnost vzdělávání od útlého věku a s tím souvisí samozřejmá existence veřejných knihoven.

A co náš jazyk? Ten, kterým hovoříme. Český jazyk. Ne, nebojte se, nebudu vám citovat dlouhé pasáže

z F. L. Věky a nutit vás chápat národní obrození. Chtěla jsem, abyste se zamysleli nad takovou samozřejmostí, že mluvíme ve své zemi svým vlastním jazykem. Krásným, a když si dáte záležet, tak i zvukomalebným.

Dovoluji si vám představit člověka nejpovolanějšího, lingvistu, literárního vědce, publicistu a překladatele Pavla Eisnera. Narodil se 16. ledna 1889 v Praze. Pocházel z pražské židovské rodiny. Studoval slavistiku, germanistiku a romanistiku na pražské německé univerzitě. Ovládal 11 jazyků: angličtinu, francouzštinu, islandštinu, italštinu, maďarštinu, němčinu, norštinu, perštinu, ruštinu, srbochorvatštinu a španělštinu. Pracoval jako redaktor pražského německého deníku *Prager Presse*. Překládal díla F. Kafky, M. Broda, T. Manna, F. Werfela.

Nejcennější je pro nás lingvistické dílo *Chrám i tvrz*. V krátkých kapitolách věcně a kriticky popisuje český jazyk. S vtipem, humorem a ironií líčí a zkoumá, jak se uživatelé češtiny vyjadřují. Sleduje otázky z hláskosloví, tvarosloví, sémantiky a historické mluvnice. K jeho dalším knihám patří: *Čeština poklepem a poslechem*, *Rady Čechům, jak se hravě přiučiti češtině* a *Bohyně čeká*. Za poměrně dramatických okolností v posledních dnech války napsal i poezii: *Sonety Kněžné*.

Zemřel 8. července 1958 v Praze.

Ukázka z knihy *Čeština poklepem a poslechem*:

ČÁSTKA – v platebním styku slovo kompromitující celý národ. Je s ním učiněná patálie: nemůžeme přec říkat obnos, stejně však nám nemůže Úvěrní banka napsat, že na náš účet došel peníz Kč 127, 40. Tak tedy částka, jsme k ní přímo odsouzeni. A teď mi jmenujte národ, který pojem sumy vyjadřuje zdrobnělinou. Česká částka mi připomíná české štěstí: to je totiž svým významovým původem sčastí, jakési takési podílnictví v nějaké dobrotě. České štěstí je radost z nějaké částky, tedy z deminutiva. A tu částku tedy, i ji novověký Čech nebere, nepřijímá, nedostává – on ji rozkošnický a s vyvalenými očima, se zatajeným dechem pobírá.

A. D.

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

2. 7. 1930 narozen český prozaik, novinář a sportovní reportér Ota Pavel – *Jak jsem potkal ryby, Smrt krásných srnců, Plná bedna šampaňského*

3. 7. 1883 narozen pražský německý pišící spisovatel Franz Kafka – *Zámek, Proces, Popis jednoho zápasu*

7. 7. 1884 narozen německý prozaik, dramatik a literární kritik Lion Feuchtwanger – *Lišky na vinici, Žid Süs, Bláznova moudrost*

10. 7. 1915 narozen americký spisovatel Saul Bellow – *Herzog, Dobrodružství Augierho Marche, Humboldtův dar* (Pulitzerova cena)

24. 7. 1895 narozen anglický básník, romanopisec a literární kritik Robert Graves – *Já, Claudius, Amerika seržanta Lamba*

26. 7. 1885 narozen francouzský spisovatel André Maurois – *Život lorda Byrona, Dvě lásky Filipa Marcenata, Prométheus aneb Život Balzacův*

29. 7. 1895 narozen ruský spisovatel Michail Zoščenko – *Bleděmodrá kniha, Ironické povídky*

BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme červencovým jubilantům: Pelcová Věra – 88 let, Košinová Marie – 88 let, Toncarová Marie – 82 let, Krátká Marie – 82 let, Kakáčková Jana – 75 let, Buchta Karel – 75 let, Procházka Miroslav – 70 let, Matějka Miloš Marcel – 70 let, Kubátová Miroslava – 60 let, Matulíková Hana – 60 let, Voženílková Eva – 60 let.

**Posvícenské vinobraní
v Máslovicích
v sobotu 5. září 2015**

**Soutěž jedlíků posvícenských koláčů
Výběr vynikajících vín**

IVAN HLAS trio

Běh s máslem	Bakchus a tanečnice
Divadlo pro děti	Soutěže pro děti
Aerobik FIT FOR YOU	Máslovické drnkačky
Stloukání másla	Burčák z vína i medoviny
Zdobení perníčků	Korková dílna se špunty
Drátovaná dílna	Atrakce pro děti

**Taneční zábava s hudební skupinou
MOPROCK**

V muzeu výstava KUKAČKY

Bližší informace o programu s časovým harmonogramem
a vstupním najdete na webových stránkách www.maslovice.cz

 Kalendář akcí pro rok 2015

30. 8. Den otevřených dveří
Rondelu

12. 9. Líbeznické posvícení

19. 9. Líbeznický koloběh

3. 10. Vejšlap povodím
Mratínského potoka

17. 10. Kinball Cup

29. 11. Adventní trhy a koncert
v kostele

11. 12. Vánoční běh

24. 12. Vánoční punč

**Zavedená,
rozšiřující se
dopravní společnost přijme**

ŘIDIČE MKD

- ŘP sk. C, nebo C+E, bezúhonnost, spolehlivost
- Depo Líbeznice CZ 250 65, Písek CZ 397 01, Všetaty CZ 277 16
- Možnost parkování v místě bydliště, možnost zaučení
- Možnost zaměstnanecké půjčky a dalších firemních benefitů
- Ohodnocení 30-49.000 Kč kamiony, 25-32.000 Kč sólo vozy

Kontakt : 777 482 268, e-mail : info@polymarktrans.cz

Líbeznice Auto wash

**Ruční mytí & čištění interiérů
+420 723 96 96 96**

OSOBNÍ AUTA * DODÁVKY * MOTORKY

Náhradní vozidlo AutoWASH - Smart ForTwo Cabrio k dispozici pro naše zákazníky zdarma

PO - PÁ 9:00 - 19:00
SO - NE 10:00 - 16:00

✉ autowash.libeznice@gmail.com
www.autowash-libeznice.cz
www.facebook.com/autowash.libeznice

Antonína Judytky 866, Líbeznice
(cca 300m od kostela směrem na Zdíby roh Zdíbská a Antonína Judytky)

Každé šesté mytí od stejného programu ZDARMA!

- Ruční mytí vozu včetně oken zvenku i zevnitř
- Mytí disků, ošetření pneumatik • Mytí vnitřních hran dveří
- Vyčištění přístrojové desky • Vnitřní plasty – ošetření a impregnace
- Luxování interiéru včetně zavazadlového prostoru
- Kompletní vytepotování interiéru, nebo pouze sedadel
- Vyčištění kůže - ošetření a impregnace kůže
- Renovace a rozleštění laku a světel • Dezinfekce a vyčištění klimatizace

Čekání si můžete zkrátit kávou zdarma, nebo se bezplatně připojit k wifi a děti si pohrát v dětském koutku.

Sekční vrata na pohon RenoMatic Hörmann od **19 999,-**
s montáží a DPH

garážová vrata • pohony • vjezdové brány • plotové výplně • dveře

www.VASEVRATA.cz

D.O.S.
s.r.o.

Mělnická 109,
250 65 Líbeznice

tel.: +420 272 705 984

GSM: +420 602 206 326

e-mail: info@vasevrata.cz

www.facebook.com/
vasevrata

HÖRMANN

Vrata • Dveře • Zárubné • Pohony

**Hledám ke koupi dům,
pozemek nebo byt v okolí
Líbeznice do 10 km.
Možno hotovostní platba.
Za každý tip moc děkuji.
Tel.: 604 370 077.**

**Hledáme, dlouhodobý
podnájem v Líbeznicích,
Bořanovicích, Březiněvsi
nebo Ďáblicích do 13 tisíc,
včetně všech poplatků.
Jsme dva slušní, bezkonfliktní,
pracující se 7 letým klukem
a malou jorkšíračkou.
Ideálně v průběhu srpna.
Kontakt: 739 467 413 nebo
emailová adresa
serajda2@seznam.cz**

MŠ KinderGarten Bašť
Měšická 822
hledá paní na závěrečný úklid.
Cca 15:30–18:30h.
Zájemci, prosím,
volejte: tel.: 777 757 484.